

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. července 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Dagmar Šebkové a přísedících Ing. Jitky Kubíkové a Mgr. Marie Černé

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████, trvale bytem ██████████ toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ██████████

je vinen, že

28. září 2019 v Mostě, v blíže nezjištěné době mezi 22:00 a 23:40 v ulici ██████████ zakřičel na ██████████ narozenou ██████████, aby se zastavila, což uposlechla, přistoupil k ní, sdělil jí, že je hezká a chtěl by s ní něco zkusit, což výslovně odmítla s tím, že je zadaná, čehož nedbal, odvětil jí nezjištěným způsobem, který v ██████████ vzbudil z ██████████ obavy, a bez jejího souhlasu jí začal objímat a líbat, což pasivně z obav z jeho osoby strpěla a sdělila mu, že na tomto místě je takové chování nevhodné, kdy jí přikázal, aby za ním šla, což opět z obav uposlechla, otevřel dveře vchodu bytového domu ██████████, zavedl jí do suterénu, kde jí u schodiště vložil do ruky svůj obnažený pyj a přikázal jí, aby jej rukou uspokojovala, kdy ██████████ jej opět uposlechla, po chvíli jí uchopil za vlasy a ramena, přikázal jí, aby mu provedla felaci, což ze strachu rovněž vykonala, následně jí svlékl kalhoty, několikrát jí lehce kousl do břicha a začal provádět cunnilingus, což se ██████████ nelíbilo, oblékla si kalhoty, ale ██████████ začal provádět kopulační pohyby a kalhoty jí opět stáhl a oznámil jí, že pronikne svým penisem do její vagíny, kdy mu sdělila, že s tím nesouhlasí, načež jí oznámil, aby to provedla jinak, kdy ze strachu svolila k análnímu pohlavnímu styku, kdy ██████████ se pohlavnímu styku nebránila z obav, že v případě jejího odporu by jí obžalovaný ublížil,

tedy

jiného pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku, takový čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavců 1 a 2 písmen a) a b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst.2 tr. zákoníku za použití § 43 odst.2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Zároveň se podle § 43 odst.2 tr. zákoníku **zrušuje** výrok o trestu jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 31.3.2021 čj. [redacted] jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 7.1.2020 čj. [redacted], jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 6.1.2020 čj. [redacted] a jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 18.12.2019 čj. [redacted] jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu a jednak výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 13.7.2021 čj. [redacted]

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný **povinen** na náhradě škody zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, **částku 1 291 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 15% ročně od právní moci rozsudku do zaplacení.

Podle § 229 odst.1 tr. řádu se poškozená [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] se svým nárokem na náhradu škody **odkazuje** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- 1) Na základě důkazů provedených při hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový děj ve vztahu k jednání obžalovaného [redacted] vůči poškozené [redacted] tak, jak je tento rozveden a konkretizován ve výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o zjištěný skutkový děj, k tomu je zapotřebí uvést následující.
- 2) Obžalovaný [redacted] v blíže nezjištěné době mezi 22:00 a 23:40 v ulici [redacted] zakřičel na [redacted], narozenou [redacted], aby se zastavila, což uposlechla, přistoupil k ní, sdělil jí, že je hezká a chtěl by s ní něco zkusit, což výslovně odmítla s tím, že je zadaná, čehož nedbal, odvětil jí nezjištěným způsobem, který v [redacted] vzbudil z [redacted] obavy, a bez jejího souhlasu jí začal objímat a líbat, což pasivně z obav z jeho osoby strpěla a sdělila mu, že na tomto místě je takové chování nevhodné, kdy jí přikázal, aby za ním šla, což opět z obav uposlechla, otevřel dveře vchodu bytového domu [redacted], zavedl jí do suterénu, kde jí u schodiště vložil do ruky svůj obnažený pyj a přikázal jí, aby jej rukou uspokojovala, kdy [redacted] jej opět uposlechla, po chvíli jí uchopil za vlasy a ramena, přikázal jí, aby mu provedla felaci, což ze strachu rovněž vykonala, následně jí svlékl kalhoty, několikrát jí lehce kousl do břicha a začal provádět cunnilingus, což se [redacted] nelíbilo, oblékla si kalhoty, ale [redacted] začal provádět kopulační pohyby a kalhoty jí opět stáhl a oznámil jí, že pronikne svým penisem do její vagíny, kdy mu sdělila, že s tím nesouhlasí, načež jí oznámil, aby to provedla jinak, kdy ze strachu svolila k análnímu pohlavnímu styku, kdy [redacted] se pohlavnímu styku nebránila z obav, že v případě jejího odporu by jí obžalovaný ublížil.

- 3) Obžalovaný [REDACTED] jak v řízení přípravném tak slyšen před soudem trestnou činnost, která mu byla vytýkána a kladena za vinu kategoricky a striktně popřel. V řízení přípravném k věci uvedl, že toho dne potkal na předmětném místě dvě dívky, z nichž jedna se mu líbila. Oslovil jí, měl chuť na sex. Řekl jí, že je hezká a že by se s ní chtěl seznámit. Byla mezi nimi vzájemná přitažlivost, řekli si svá jména. Někým způsobem se začali líbat, byla něžná, líbala se s ním aktivně, ale poté mu řekla, že je to tam nevhodné, že má přítele. Řekl jí tedy „v pořádku“ a šli dál. Našli otevřený vchod a nabídl, že jestli chce, mohou jít spolu dovnitř. Ona s ním šla, začali se tam vzájemně osahávat. Řekl jí „[REDACTED] můžeš mi ho třeba vykourit“ a ona řekla „ano“. Není pravda, že by jí stlačil za ramena a chytil za vlasy. Stejně tak není pravda, že by jí kousl do břicha. Je pravdou, že přes oblečení napodoboval kopulační pohyby. Začal jí olizovat genitál, ale hned přestal, protože mu její vulva nechutnala. Chtěl s ní vaginálně souložit, ale ona chtěla anální sex, tak jí vyhověl – řekla mu „Hele prosím tě [REDACTED] já to tam nechci, já to chci do zadku“. Vaginální sex tedy výslovně odmítla, jinak ale neprotestovala, kalhoty si svlékla sama, ani při samotném análním styku se nijak nekroutila nebo neuhýbala. Z ničeho neusuzoval, že by poškozená neměla na pohlavním styku zájem, líbilo se jí to, po pohlavním styku se smála, byla šťastná, že s ním může být venku. Poté šli společně do baru [REDACTED] kdy ona na něj čekala venku, dokonce se vedli za ruku. Pak si uvědomil, že ztratil mobilní telefon, šli společně k němu domů, kdy se opět vedli za ruku, kdy po cestě mu řekla, že se jí to s ním líbilo a chtěla by s ním být venku celou dobu. Uvědomil si, že telefon nemusí být ani u něj doma, tak si půjčil její, že ho ukáže doma namísto svého – telefon vypadal stejně a chtěl mít doma klid, aby nebyl podezříván, že svůj telefon prodal. Poté už poškozenou nenašel, jen se dozvěděl, že jej hledala, klepala na sousedy, kdy chtěla zpět telefon. Lituje toho, že jí telefon ukradl, ale rozhodně jí neznásilnil, nevyvíjel na ní žádný nátlak, poškozená se ničemu nebránila, ani mu nedala nijak najevo, že by si něco z toho nepřála. On sám má přítelkyni, mají spolu denně pohlavní styk. Běžně takto cizí dívky neoslovuje, tuto oslovil proto, že tam zůstala sama a podívala se na něj. Není pravda, že by za ní předtím šel, ani že by na ní zakřičel, aby se zastavila. V průběhu večera potkali další lidi, ale nikomu ani neřekla o pomoc, zřejmě ho obvinila ze znásilnění, aby dostala zpět svůj telefon. Asi 6 hodin před předmětným skutkem užil pervitin, ale své jednání plně ovládal. Slyšen před soudem pak vypověděl shodné skutečnosti jako v řízení přípravném vyjma toho, že neuvedl, že požadoval od poškozené felaci a napodoboval kopulační pohyby přes oblečení poškozené než se svlékla. Dotázán pak na rozpor v řízení přípravném a slyšen před soudem pak uvedl, že je pravdou, že požadoval od poškozené felaci a napodoboval kopulační pohyby přes oblečení poškozené než svlékla. Neřekl to proto, že to bylo všechno v rychlosti. Dodal, že poškozenou před tím neznal, byla úplně neznámá žena, nedokáže říci, zda se stává běžně, že oslovuje cizí ženy na ulici.
- 4) Svědkyně – poškozená [REDACTED] slyšena před soudem vypověděla, že toho dne doprovodila svou kamarádku [REDACTED] domů a poté šla ke své babičce. Prošla kolem tmavého vysokého muže, který na ní něco promluvil, ale už si nepamatuje co. Chtěla jít dál, ale on řekl zvýšeným hlasem ať jde s ním, lekla se a šla s ním protože se bála. Nevěděla co by se stalo kdyby chtěla jít pryč. On otevřel vchod, zatahl jí za výtah a chtěl po ní orální sex, bála se tak to udělala. Potom po ní chtěl pohlavní sex, ale to odmítla a on se jí zeptal jestli tedy análně a ona nevěděla co by se dělo, kdyby odmítla, tak to povolila, ale nechtěla, bála se co by se dělo. Než otevřel dveře do vchodu, tak na ni nějak sáhl, sahal jí na ruku. Ještě před tím jí objímal a dal jí pusu na tvář. Když to udělal, tak to nechtěla, ale měla strach co by se dělo, bála se bránit fyzicky, řekla mu, že to nechce. Když otevřel dveře do vchodu, tak jí zatahl za výtah, tam jí přitiskl na zeď a začal ji nutit k orálnímu sexu. Řekl jí, ať mu ho vykourí. Držel jí u té zdi, ona stála zády ke zdi a on byl opřený rukama proti ní. Ze strachu mu ho vykourila, když jí to přikázal, tak si svlékl sám kalhoty. Nepamatuje si jestli ho uspokojovala ještě rukou. Pak chtěl pohlavní styk, ale to odmítla. Řekla, že pohlavní styk nechce, měla strach a on to pořád po ní požadoval, tak mu řekla ze strachu, protože nevěděla co by jí mohl udělat, že nechce, ale jestli to potřebuje tak orální sex. K orálnímu sexu došlo.

Bála se a proto k tomu svolila. Neví kdo jí svlékl, myslí si, že se nesvlékla, myslí si že, jí svlékl on a to kalhoty a myslí si, že jí sahal pod mikinu. Pamatuje si, že jí objal a políbil na tvář a už si nepamatuje nic jiného, co prováděl nebo co by se jí nelíbilo. Pak šli z toho domu ven, šli ke [REDAKCE] a on se jí zeptal jestli nemá nějaké peníze a pak jí řekl, ať mu půjčí telefon, že musí někomu napsat. Telefon mu půjčila, ale stála u něj aby jí ho neukradl. Někomu pak napsal a telefon jí vrátil. Potom šli zpátky, šli do nějakého věžáku, jeli výtahem, řekl jí ať mu půjčí telefon, že ho potřebuje ukázat babičce, chvíli čekala, ale už se nevrátil, klepala na byty jestli tam někde není, ale nebyl. Šla tedy za kamarádkou [REDAKCE], ale styděla svěřit se jí se znásilněním, proto jí řekla pouze o tom, že jí byl odcizen mobilní telefon, pak se ale rozhodla, že bude lepší znásilnění oznámit. Matce ale o znásilnění neřekla, protože se styděla. Pachatel jí řekl, že se jmenuje [REDAKCE]. Svědkyně dodala, že k orálnímu styku došlo jenom od ní k němu, když nad tím nepřemýšlí, tak žádné negativní emoce nemá a když na to myslí, tak jí z toho není dobře. Vše dělala proto, že měla strach, nevěděla co by jí mohl udělat. On chtěl pohlavní styk, to že budou mít anální styk řekla ona, bála se. Myslí si, že mohl obžalovaný poznat, že s ním nechce mít pohlavní styk. Odmítala to, řekla, že to nechce. Je třeba zmínit, že poškozená pokud před soudem vypovídala, tak v průběhu svého výslechu plakala. Dále je nutno konstatovat, že v době před zahájením trestního stíhání byla vyslechnuta poškozená na protokol o výslechu svědka - osoby mladší 18 let, kterou však nelze použít jako důkaz, avšak přílohou k výslechu poškozené nezl. [REDAKCE] je její písemné vyjádření, pakliže v průběhu výslechu nechtěla vypovídat (posléze, co se vypsala toto rovněž vypověděla) a v tomto je uvedeno následující: „Že jsem hezká holka a že by mi něco chtěl se mnou zkusit (nevím jak to přesně řekl). Já mu řekla, že ne, že mám kluka. A já jak jsem to řekla, tak mi řekl něco (nepamatuji si přímo co), ale jak to řekl, tak jsem dostala strach. On mě začal objímat a líbat a já jsem nespolupracovala. Tak jsem řekla, že tady je blbě tak on mi řekl, ať jdu za ním. Tak jsem šla, protože jsem měla strach. On otevřel vchod a zavedl mě ke schodům. To si nepamatuji jak to bylo postupně. Ale vím, že mě dal do ruky jeho penis a chtěl abych mu začala honit a já začala. Pak mě stlačil za ramena a chytnul za vlasy a chtěl abych mu kouřila, já bohužel udělala, protože jsem se bála. Mi svléknul kalhoty a řekl mi ať si sednu a kousnul mě několikrát do břicha a něco dělal svojí pusou u mě na přirození, mě se to nelíbilo. Pak jsem si natáhla kalhoty a on napodoboval pohlavní styk přes kalhoty. A nevím jak, ale donutil mě nějak mi stáhl kalhoty. A řekl mi, že by mi ho rád dal do vagíny a já řekla, že ne a tak mi řekl ať to udělám jinak. Tak jsem mu řekla, že mi ho strčí do zadku (nechtěla jsem to nikam, ale věděla jsem, že by to bylo horší), tak on to udělal a pak jsme šli ven. „

- 5) Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že toho dne byla s poškozenou, pak se rozešly a když na ní ráno zvonila na domovní zvonek brečela a řekla jí, že jí někdo ukradl telefon. Říkala, že u [REDAKCE] za ní šel nějaký muž, kterého jí popisovala, ale to už si nepamatuje jak, že pak šly spolu ke [REDAKCE], pak s ním šla do vchodu, kde jí vzal telefon z ruky a utíkal. Poškozená strašně brečela. Ptala se jí proč brečí a ona jí řekla, že kvůli tomu telefonu. Byla asi hodně vyděšená, potom zavolaly policii a ti řekli, že se mají dostavit druhý den. O znásilnění jí říkala nějakou dobu poté, ale neví kdy. Říkala, že jí hnusně osahával, ale o tom, že by se s ní vyspal, to jí neřekla. Když se jí ptala proč jí to neřekla hned, tak jí řekla, že se bála, že jí to nechtěla říct, neptala čeho nebo koho se bála. Dodala, že poškozenou zná dlouho, v zásadních a důležitých věcech mluvila pravdu. Nebyly tak velké kamarádky, aby se navzájem svěřovaly v intimních záležitostech.
- 6) Svědkyně [REDAKCE], matka poškozené vypověděla, že jí dcera v noci volala, plakala, že jí cikán ukradl telefon a že jí ho vytrhl z ruky. Asi za dva dny pak volala policie, že jim poškozená přišla nahlásit znásilnění. Dcera o tom s ní nemluvila, vždy když se jí na to zeptala, řekla jí, že se jí o tom nechce mluvit, že si o tom promluví později. Dcera se jí nesvěřovala se záležitostmi ohledně intimních věcí. V zásadních, důležitých a podstatných věcech jí dcera

nelhala. Když jí dcera řekla, že jí měl být odcizený telefon a že měla být znásilněna s tím, že jí to nepopisovala, tak jí věřila, že se to stalo.

- 7) Z mimo svědeckých důkazů pak vykázal stěžejní význam znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a jeho doplněk, kdy osobně slyšená znalkyně Mgr. Zuzana Boušková před soudem stvrdila písemně vypracovaný znalecký posudek a jeho doplněk. Ze závěru znaleckého posudku pak vyplývá, že intelektové schopnosti poškozené se nacházejí v pásmu zjevném podprůměru. V jejím uvažování převládá dětskost a naivita, bezradnost. Nedokáže si logicky poradit v nových situacích, nedokáže se v nich zorientovat. Jedná se o osobu výrazně introvertního ladění s výraznými tendencemi k přizpůsobování se druhým. Je uzavřená, ostražitá se sníženým sebevědomím a sebedůvěrou, snadno podléhající nátlaku a možné hrozbě. Je osobou plachou a bojácnou. Tyto osobnostní vlastnosti se projeví v situaci, kdy byla vystavena jednání obžalovaného. Poškozená je bojácná, nedokáže si sama poradit. Vlivem snížených sociálních dovedností a vlivem jejího dětského smýšlení nebyla schopna přirozeně v situaci zareagovat, přivolat si pomoc. Poškozená je ve složité situaci, kde nebydlí s rodiči, bydlí s nemocnou babičkou, o kterou se musí starat. Již tato skutečnost potvrzuje přizpůsobivost, poslušnost, dětskost a naivitu poškozené. Bylo by přirozené vzhledem k věku poškozené, kdy se jedná o věk dospívání, kdyby projevila proti tomuto vzdor. Poškozená je prokazatelně zvyklá poslouchat, nedovolí si projevit odporu proti tomu, co je po ní požadováno. Stejně tak si nedovolila projevit odpor proti jednání obžalovaného. Jednala tak jak je zvyklá dětsky, naivně, poslušně. Z osoby obžalovaného měla strach, ale nedokázala si ve své situaci sama pomoci. Poškozená by měla být schopna i přes oslabené intelektové schopnosti vybavit si skutečně prožitý děj a tento následně reprodukovat bez významného zkreslení. S přihlédnutím k jejím osobnostním vlastnostem by měla být schopna podat obecně věrohodnou výpověď. Znalkyně hodnotí výpovědi poškozené jako ve velké míře specificky věrohodné. Poškozená není schopna detailně mluvit o prožité události, prožité skutečnosti jsou pro ni velmi citlivé a zatěžující. Poškozená má oslabenou slovní zásobu a celkově snížené vyjadřovací schopnosti. Dále snížené schopnosti intelektové. Psychologickým vyšetřením nebyly nalezeny motivy pro křivou výpověď ze strany poškozené. Poškozená se v současné době bojí bez doprovodu vycházet ven, v noci se budí tím co se jí stalo, byla narušena psychická integrita osobnosti. Obžalovaný využil strachu, naivity a bezradnosti poškozené. Poškozená vykazuje znaky syndromu zneužití osoby. Jak velký dopad bude mít prožitá událost pro poškozenou z hlediska psychologického vývoje nelze s jistotou v současné době určit. Její prožitek má charakter prožité traumatické události. Z osoby podezřelého měla a má stále strach. Znalkyně dodala slyšena před soudem, že u poškozené je schopnost projevit odpor významnou měrou snižena, strach u poškozené převyšuje schopnost, aby dala najevo výraznou nevoli, nicméně z projevů jejího chování jako takového, z reakce těla, z pozice těla, ta nevole musela být patrná. Projev nesouhlasu a odporu proti jednání obžalovaného je zřejmý z projevů těla poškozené, konkrétně to mohla být ztuhlost těla, nespolupráce. U poškozené je dominantní strach, opakovaně zdůraznila, že se bála a z toho strachu se raději podvolila, než aby projevila jakoukoli formu odporu. Rozhodně poškozená jako taková nemohla být v této situaci aktivní, nemohlo jí to přinášet žádný požitek, nic pozitivního. Pokud je sexuální akt chtěný, tak jednoznačně a oboustranně dáván najevo. Poškozená měla extrémní strach, bála se sama o sebe a bála se o to co bude, takže se podvolovala. Pocitu strachu nemusí předcházet jakákoli výhrůžka, pocit strachu může vyvolat samotná situace do které byla poškozená v tu dobu vystavena. Pokud neodešla a nebo neutekla tak to bylo proto, že jí to v tu chvíli nenapadlo. Situace byla pro poškozenou tak náročná, že projevovala takové množství studu, že vlastně první oznámení co bylo se týkalo odcizeného telefonu, teprve až potom následně udala to, že došlo k tomu pohlavnímu aktu. Stud u ní samozřejmě převládá. S celou situací, protože pro ní byla nová si nevěděla rady, nevěděla si rady úměrně svým schopnostem intelektovým a osobnostním vlastnostem. Nedokázala si v té situaci poradit, převládal stud a teprve potom s postupem času byla schopná reagovat. Znalkyně dále uvedla, že rovněž shlédla

kamerové záznamy, kdy chování poškozené hodnotí jako nejisté. Poškozená na záznamech podvědomě vyjadřuje řečí těla obranu. Ze závěru doplnění znaleckého posudku pak vyplývá, že prověřovaná událost se stala 29.9.2019. Na policii poškozená vypovídala dne 1.10.2019 a 7.10.2019. Znalecké šetření bylo realizováno dne 21.10.2019. Prožité události měla poškozená uložené v paměti, její výpověď byla znalkyní shledána jako věrohodná. U soudu poškozená vypovídala dne 30.6.2021. Z výpovědi je patrné, že si s dlouhým odstupem času vybavuje další podrobnosti z prožité události. Svědecká výpověď poškozené je z psychologického hlediska vykazuje znaky specifické věrohodnosti. Poškozená hned na počátku prezentuje svůj strach a obavy, které z osoby obviněného měla. Z psychologického hlediska se jedná o přetrvávající prožitek, který má stále charakter prožitku traumatického, který je patrný i v emočních projevech zaznamenaného pláče. Poškozená přiznává vlastní paměťové rezervy i pochybnosti o správnosti své výpovědi, tato skutečnost je jedním ze znaků specifické věrohodnosti výpovědi svědkyně. Mezi líčením, které se opírá o skutečný prožitek, a líčením, které je smyšlené existuje kvantitativní rozdíl. Kritéria reality jsou odvozena z této hypotézy a reprezentují znaky či položky, ve kterých se nápadně odlišuje líčení skutečně prožitého od fantazijní produkce. Znalkyní byla provedena analýza osobnosti, analýza motivů a analýza výpovědi poškozené. V případě svědkyně jsou zachována kritéria reality, která potvrzují specifickou věrohodnost. Znalkyně odkazuje na závěry znaleckého posudku. Z hlediska osobnostního profilu se jedná o osobu výrazně introvertního ladění, s výraznými tendencemi k přizpůsobování se druhým. Obtížně bude navazovat přátelské i partnerské vztahy, je osobou uzavřenou, ostražitou. Osobou se sníženým sebevědomím a sebedůvěrou, snadno podléhající nátlaku a možné hrozbě. Je osobou plachou a bojácnou. Tyto osobnostní vlastnosti se projeví v situaci, kdy byla vystavena jednání podezřelého. Poškozená je bojácná, nedokáže si sama poradit. Vlivem snížených sociálních dovedností a vlivem jejímu dětskému smýšlení nebyla schopna přirozeně v situaci zareagovat, přivolat si pomoc. Poškozená je ve složité situaci, kdy nebydlí se svými rodiči, ale bydlí s nemocnou babičkou, o kterou se musí starat. Již tato skutečnost potvrzuje přizpůsobivost, poslušnost, dětskost a naivitu poškozené. Bylo by přirozené, vzhledem k věku poškozené, kdy se jedná o věk dospívání, kdyby projevila proti tomuto vzdor. Poškozená je prokazatelně zvyklá poslouchat, nedovolí si projev odporu proti tomu, co je po ní požadováno. Stejně tak si nedovolila projevit odpor proti jednání podezřelého. Jednala tak, jak je zvyklá, dětsky, naivně, poslušně. Z osoby podezřelého měla strach, ale nedokázala si ve své situaci sama pomoci. Aktuální psychický stav svědkyně je narušený v důsledku prožité traumatické události. Došlo ke stagnaci intelektových schopností, navýšila se úzkostnost. Poškozená není schopna navazovat sociální kontakty, bojí se vycházet ven. Jedná se o dívku naivní se sníženým sebehodnocením a sebedůvěrou, sníženými sociálními dovednostmi. Tyto skutečnosti v konečném důsledku vyvolávají zvýšenou podřídivost vůči druhým. Aktuálně zaznamenaná zvýšená nedůvěra vůči druhým, izolace, vyhýbání se přirozeným kontaktů je důsledkem prověřované události. Z psychologického hlediska je nutné uvést, že v době skutku bylo poškozené 15 let, prověřovanému bylo 27 let. Jaký dopad bude mít prožité trauma závisí na věku i osobnosti oběti a věku a osobnosti pachatele. Znalkyně uvedla poznatky z odborné literatury k obětem znásilnění. Oběť se může potýkat se skutečností prožitku hluboké bezmocnosti, neschopnosti něco podniknout a postavit se na odpor. Může se též potýkat s problémem stigmatizace, která se projevuje sníženým sebevědomím a sebeakceptováním – u svědkyně zaznamenané. Tyto skutečnosti mohou vyvolat sebepoškozování a autodestruktivní jednání. Vzhledem k tomu, že se jednalo o ojedinělý zážitek, o jednorázovou šokující událost, jedná se o tzv. trauma typu I. Oběť si zpravidla prožitou skutečnost dobře zapamatuje, vzpomínky zůstávají uchovány a mohou být i vybaveny – u svědkyně zaznamenané. Po ukončení incidentu sexuálního zneužití se u oběti projevují následné reakce ve formě dlouhodobých následků. Zde se jedná o tzv. hyperarousal - zvýšené nadráždění odráží vnitřní rozpoložení osobnosti, v němž dominuje neustálá obava z toho, že se kritická událost může či bude opakovat. Oběť žije v neustálém stresu a

psychofyzilogicky se nalézá ve fázi alarmu – u svědkyně zaznamenáno. Za typické projevy traumatizace jsou považovány různé vzorce chování a jednání, které u dětí a mladistvých tvoří spektrum příznaků, které vykazují znaky posttraumatické stresové poruchy. Patří sem např. projevy úzkosti, depresivní chování, izolace, změna návyků, zhoršení školních výsledků, problémy se spánkem, snížené sebevědomí, poruchy koncentrace, poruchy paměti, ztráta optimismu – u svědkyně zaznamenáno. Platí, že děti a mladiství reagují na traumata citlivěji a mají nepředvídatelné reakce na ně. Protože u dětí a mladistvých není vývoj kognitivních, emocionálních a sociálních dovedností ukončen, mohou traumata způsobit vážnější následky než u dospělých. Pro oběti znásilnění je bolestivé o činu mluvit a vynakládají velkou námahu, aby dokázaly nemyslet na kritickou událost – u svědka zaznamenáno. Většina žen jako oběti znásilnění se pokouší o verbální obranu. Strach o život je blokuje. Ženy vnímají znásilnění jako existenciální ohrožení života – u svědkyně zaznamenáno. Následky trauma ze znásilnění: posttraumatická stresová porucha, v klinickém obraze jsou u znásilněných zjišťovány deprese, sociální fobie a kompulzivní poruchy, Tyto skutečnosti vedou k újmě na zdraví – provedení doplňujícího znaleckého šetření lze u poškozené shledat znaky posttraumatické stresové poruchy, sociálních fobií, depresí. Podle výzkumných zjištění mohou i po 18 měsících od znásilnění vhodně zvolené otázky diagnostikovat rozsah posttraumatické stresové poruchy ve zhruba 75 % případů. Prostá otázka, zda oběť dělá vše, co dělala před znásilněním (být sama doma, vycházet sama ven, přijímat pozvání na schůzku atd.) poskytuje dostatečně přesný odhad o tom, zda je po psychické stránce uzdravena či nikoli – svědkyně není po psychické stránce uzdravena. Znaleckyně doporučila matce svědkyně, po ukončení doplňujícího znaleckého šetření, vyhledat pro dceru odbornou pomoc. Z výše citovaného je zřejmé, že svědkyně vykazuje znaky oběti znásilnění. Znaleckyně dodala slyšena před soudem, že poškozená vzhledem k jejímu osobnostnímu nasazení a nastavení se v běžném životě přizpůsobuje a ve vypjatých situacích bude její přizpůsobivost o to větší pod tlakem a pod strachem. U osoby s přiměřenými sociálními dovednostmi lze předpokládat, že by si v dané situaci poradil např. formou přivolání pomoci nebo nějakého výkřiku, ale každá osobnost je individuální. Osoba, která má dostatečnou sociální adaptační schopnost může být některou situací šokována, že na ní nedokáže přirozeně reagovat, dokonce je paralyzována. Snížené sociální dovednosti poškozené měly vliv na formu projevu odporu ze strany poškozené. Intelkt a osobnost obžalovaného znaleckyně nezná, nedokáže tedy znát jeho rozlišovací a rozpoznávací schopnosti, takže jestliže nebyl schopen vyvodit z chování poškozené nedobrovolnost jejího chování, tak to souvisí s jeho osobnostním nastavením. Z obecného hlediska dívka, která by byla svolná nebo dobrovolná k sexuálním aktivitám nebo je vyžadovala, tak by projev té náklonnosti zřejmě vůči obžalovanému byl větší a nebyl by pouze na základě nějakých příkazů nebo rozkazů podle toho jak to líčí poškozená. Poškozená sama aktivně žádnou činnost nevykonávala, k žádné činnosti nenabádala. Kdyby se poškozená bála cizích lidí ještě před tím incidentem, tak by s největší pravděpodobností nevycházela v pozdních večerních hodinách sama ven, pokud by měla s lidmi negativní zážitek nebo zkušenost vzhledem k jejímu osobnostnímu nastavení. Po tomto incidentu přestala sama vycházet ven. V současné době je tam progradace, je tam jasný strach a obava z cizích lidí z toho, co by se jí mohlo stát. Pokud poškozená sama ve své výpovědi uvedla, že obžalovanému potvrdila, že se jí pohlavní styk líbil, tak to bylo ze strachu, že kdyby řekla ne, co by následovalo nebo co by se mohlo stát. Samotné chování obžalovaného pokud jde o formu seznámení, tedy oslovit někde někoho a cizího člověka za účelem mít s ním nezávazný sexuální kontakt, vybočuje z chování běžné populace. Pokud má obžalovaný předchozí sexuální zkušenosti se ženami, je předpoklad, že by měl rozpoznat dobrovolnost či nedobrovolnost aktu ze strany poškozené a že by měl rozpoznat i její náchylnost k sexuálním aktivitám. Pokud poškozená uvedla, že to byla právě ona, kdo rozhodl že mezi ní a obžalovaným dojde k análnímu styku, tak je nutno vycházet z osobnosti poškozené, která měla strach, obávala se nakažlivé choroby a vyhodnotila, že k sexu dojde tak jako tak a zvolila

raději formu análního styku z obavy před nákazou. Na základě fyziologických projevů celého těla poškozené, mohl obžalovaný poznat, že se jí to nelíbí. Poškozená je dětská a naivní, takto se musela projevovat, to je její osobností charakteristika a takto se musela projevovat jako dítě, když přišla do kontaktu s obžalovaným. Pokud je obžalovaný dostatečně zkušený a na dostatečné intelektové úrovni a nebyl ovlivněn žádnou návykovou látkou ani alkoholem, tak musel rozpoznat, že má vedle sebe dítě, byť fyziologicky přiměřené postavě jejímu věku a nemá vedle sebe zralou ženu nebo dívku se sexuální zkušeností. Poškozená si z této události nese hluboce traumatizující zážitek, který v současné době nebo v době prováděného doplňujícího znaleckého vyšetření již vykazoval znaky posttraumatické stresové poruchy. Obžalovaný nebyl schopen rozlišit formu chování poškozené, protože jeho jednoznačným cílem jak uvedl byla sexuální aktivita, takže primární byla sexuální potřeba a v tuto chvíli pokud oběť sexuálního násilí nevykazuje výraznou formu obrany, tak zřejmě nebyl schopen rozpoznat, to na základě pláce a i toho, že ta dívka říkala, že nechce, nedobrovolnost toho sexu, ale musel vědět, že ze strany té dívky se jednoznačně o chtěný akt nejedná.

- 8) Důkazní situace je dále pak doplňována protokolem o ohledání místa činu s připojenou pak fotodokumentací dokladující místo spáchání činu, písemným vyjádřením poškozené, kdy v rámci svého výsledku pokud byla vyslechnuta na protokol o výsledku svědka – osoby mladší 18 let před zahájením trestního stíhání, nechtěla v průběhu svého výsledku dále vypovídat, proto jí byla dána možnost, aby se písemně vyjádřila a poté opět sama ve výpovědi pokračovala (obsah písemného vyjádření je pak podrobně uveden v bode 4) odůvodnění rozsudku). Z ambulantní lékařské zprávy se zjišťuje, že poškozená byla dne 1.10.2019 tedy více než dva dny po incidentu vyšetřena, kdy lékař nenalezl stopy poranění, a to ani v okolí konečníku. Z fotografie poškozené je zřejmé, že ta působí svým vzhledem dětsky. Z protokolu o vydání věci se zjišťuje, že matce poškozené byla vydána dívčí mikina. Ve věci byly zajištěny kamerové záznamy z bydlíště obžalovaného, kdy je zachyceno jak s poškozenou přichází do domu, čekají na výtah, pozdraví se s jinou dvojicí osob a odjíždějí sami výtahem. Následně je zachyceno jak poškozená sama dům o více než půl hodiny později opouští. Na záznamu není zachycen žádný projev náklonosti poškozené k obžalovanému. Poškozená se k němu nikdy nestoupne sama blízko, má převážně ruce v kapsách a mírně skloněnou hlavu. Obžalovaný působí suverénně.
- 9) Důkazní řízení v této trestní věci bylo provedeno v rozsahu, který umožňuje nalézacímu soudu zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 2 odst.5 tr. řádu). Soud po zhodnocení všech důkazů ve věci shromážděných, provedených se zřetelem na jejich obsah v souladu s požadavky upravenými v § 2 odst.6 tr. řádu zhodnocených, když důkazy ve svém souhrnu tvoří ucelený obraz jednání obžalovaného [REDAKCE], dospěl pak k závěru, že bylo prokázáno, že se stal skutek obsažený v rozsudečném výroku, a že tento spáchal právě obžalovaný [REDAKCE]. Z provedeného dokazování vyplynulo, že v žalované trestní věci jde o případ, kdy výpovědi obžalovaného a poškozené – jako jediné důkazy přímé (ostatně v případě těchto trestných činu povětšinou tomu není jinak) stojí příkře proti sobě. Když je nutno předeslat to, že soud v těchto souvislostech nebude zvou podrobně rozvádět obsahy jejich výpovědí, přičemž žádný z nich nevykazuje takové vnitřní rozpory či nesrovnalosti, neboť obsahy výpovědí obou hlavních aktérů nedoznaly kvalitativních změn aby byly samy o sobě zásadně zpochybněny, avšak na druhé straně je výpověď poškozené hodnocena a může a soudem je takto vzata jako důkaz spolehlivě vyvracející výpověď opačnou. Zcela jednoznačně pak na podporu a vyvrácení výpovědi opačné tj. výpovědi obžalovaného [REDAKCE] vyzněly důkazy nepřímé, když z mimosvědeckých důkazů pak vykázal stěžejní význam znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a doplnění tohoto znaleckého posudku a je třeba rovněž zmínit i kamerové záznamy. Bylo již zmíněno, že vlastnímu inkriminovanému jednání mezi obžalovaným a poškozenou žádný přímý svědek nebyl přítomný, přičemž oba vlastní průběh události líčí naprosto diametrálně rozdílně. Obžalovaný

svou vinu od počátku trestního stíhání razantně popírá, usvědčován je poškozenou, která pak označila a popsala jednání obžalovaného právě shora uvedeným způsobem a nelze předpokládat, že by si takovéto okolnosti vykonstruovala. Na tomto místě je třeba konstatovat, že soud vycházel jednak z výpovědi poškozené vyslechnuté před soudem (s časovým odstupem 21 měsíců od předmětné události) a jednak z jejího písemného vyjádření jež bylo přílohou k jejímu výsledku svědka - osoby mladší 18 let, kdy v průběhu tohoto přestala vypovídat a mohla se písemně vyjádřit (tento výslech proběhl dne 7.10.2019, osm dní od předmětné události). Poškozená slyšena před soudem vypovídala s dlouhým časovým odstupem, vybavovala si pak další podrobnosti prožité události, když si některé události nepamatovala, tak toto lze přisuzovat zcela přirozenému procesu zapomínání, přičemž je nutno podotknout, že při výsledku před soudem se snažila poškozená vylíčit celé události tak, aby její výpověď byla reálná, aby skutečně odpovídala tomu co zažila bez snahy odpovědět jakkoli rychle, aby bylo zřejmé, že o věci přemýšlí tak, aby podala věrný obraz toho co se skutečně událo. V průběhu svého výsledku pak poškozená plakala. V podstatě nelze znevěrohodnit obsah výpovědi samotné poškozené, pokud tato je podpořena objektivně vypracovaným znaleckým posudkem z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a jeho doplněním s ohledem na osobnost poškozené nelze uvěřit tomu, že dobrovolně souložila pro ni s naprosto cizí osobou. Vzhledem k jejím psychickým dispozicím k poslušnosti a její bojácnosti již poměrně hrubé oslovení obžalovaným a jeho neodbytnost bylo spolu se skutečností, že se událost odehrála v noci a obžalovaný měl zjevnou fyzickou převahu, i s ohledem na výrazně vyšší věk oproti poškozené, dostatečné ke vzbuzení takového strachu v poškozené, že nedokázala obžalovanému odporovat. Znalkyně nenalezla motivy pro křivou výpověď a dále shledala, že prožité události jsou pro poškozenou velmi citlivé a zatěžující. Událost vnímá jako traumatickou. Poškozená vykazuje známky syndromu zneužití osoby. Obžalovaného se bojí. I z kamerového záznamu je patrné, že poškozená se chová submisivně, nejistě, rozhodně nepůsobí šťastně ani neprojevuje k obžalovanému náklonost. Oproti tomu obžalovaný má vůči ní zjevnou převahu a působí dominantně. Obžalovaný pak neměl žádný důvod domnívat se, že poškozená jedná dobrovolně, kdy je patrné, že její chování nevykazovalo žádné znaky náklonosti k jeho osobě a k provedení sexuálních aktů jí musel „dopomoci“ buď fyzicky (stačení poškozené za rameno a vlasy, když jí přiměl k felaci, její svléknutí) nebo psychicky, když poškozené dával svým vystupováním najevo, že tato nemá jinou volbu než se mu podřídít (pokyn aby to tedy udělala jinak, když nechce vaginální pohlavní styk, pokyn aby jej následovala atd.). Poškozenou přitom neznal, neměl tedy ani důvod domnívat se, že ač je její chování zjevně odtahité neskrývá se za tím nesouhlas. S ohledem na osobu poškozené a rovněž i s přihlédnutím k tomu, že poškozená pak působí svým vzhledem dětsky, pak ani nelze uvěřit, že by obžalovaný již po krátkém kontaktu neviděl, že poškozená je vůči němu bezbranná. Situace byla pro poškozenou tak náročná, že projevovala takové množství studu, že první oznámení co bylo se týkalo odcizeného telefonu, teprve až poté uvedla, že byla znásilněná. Nelze než přisvědčit tomu, že celá záležitost byla pro poškozenou více než nepříjemným zážitkem, kdy byla tímto šokována a nechtěla následně o tom co se jí přihodilo nikomu vyprávět; obecně je známo, že se nezřídka stává, že většina těchto trestných činů zůstane utajena neboť oběti mravnostních deliktů jako právě projednávaný případ po takovýchto zážitcích věc policejním orgánům neohlásí z důvodu, že např. pocit uří stud, strach, ponížení a jsou psychicky traumatizovány. Na tomto místě je třeba zmínit, že jak svědkyně [REDAKCE] tak svědkyně [REDAKCE] uvedly, že když jim poškozená sdělila, že jí byl odcizen telefon tak plakala, nesvěřovala se jim v intimních záležitostech, obě pak shodně uvedly, že poškozená v zásadních a důležitých věcech nikdy nelhala. Je též třeba kontaktovat, že z doplnění znaleckého posudku také vyplynulo, že pokud poškozená vypovídala u soudu, pak z její výpovědi je patrné, že hned na počátku prezentovala svůj strach a obavy, které z osoby obžalovaného měla, jedná se u ní o přetrvávající traumatický prožitek, který je patrný i v emočních projevech zaznamenaného pláče. Aktuální psychický stav

svědkyně je narušený v důsledku prožité traumatické události. U poškozené lze shledat znaky posttraumatické stresové poruchy, sociálních fobií a depresí a poškozená vykazuje znaky oběti znásilnění. Obhajobu uplatněnou obžalovaným tedy soud neakceptoval, když této neuvěřil, neboť má za to, že je vedena zřejmou snahou vyvinut se z trestné činnosti a trestní odpovědnosti se zbavit. Ve světle ostatních důkazů pak zůstává obhajoba obžalovaného osamocena a nemá v ničem oporu, když jak bylo zmíněno, tvrzení obžalovaného vyvrací jednak samotná poškozená a jednak pak objektivně vypracovaný shora citovaný znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a jeho doplnění, kteréžto pak ve věci vykazaly stěžejní význam jakožto důkaz mimosvěddecký. Dlužno dodat, že podle názoru soudu u poškozené nebyl dán žádný důvod vůči obžalovanému vypovídat způsobem, který by u něho mohl zapříčinit bezdůvodnost trestního stíhání. Návrh obhájce obžalovaného na doplnění dokazování opětovným výsledkem poškozené [REDAKCE] byl pro nadbytečnost zamítnut, a to s ohledem na závěry znaleckého posudku a jeho doplnění.

- 10) Skutkový stav jak byl tento prezentován ve výrokové části tohoto rozsudku bylo zapotřebí rovněž posoudit z hlediska práva hmotného tzn. subsumovat jej pod příslušnou skutkovou podstatu trestného činu obsaženého v trestním zákoníku. V tomto směru je třeba konstatovat, že soud plně akceptoval žalobní návrh, tento paušálně převzal, neboť nebylo zapotřebí učinit prážádnou korekci pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Obžalovaný svým jednáním naplnil jak po objektivní tak po subjektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm.a), písm.b) tr. zákoníku, když poškozenou pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku, takový čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti. U poškozené obžalovaný vzbudil strach o její osobu a to ji tedy donutilo se podvolit sexuálním praktikám. Soud pak přičítá obžalovanému zavinění formou úmyslu nepřímého v intencích ustanovení § 15 odst.1 písm.b) tr. zákoníku, když obžalovaný měl k dispozici všechny indicie k tomu, aby viděl, že poškozená nejedná dobrovolně a že se mu podřizuje pouze proto, že z jeho osoby má strach. Skutečnost, že obžalovaný se žádným způsobem neubezpečil, že poškozená vnímá situaci tak, jak by si on přál a naopak na ní při projevu zdrženlivosti zesílil nátlak svědčí o tom, že obžalovaný si byl vědom toho, že poškozená se mu nemusí podřizovat ze svobodné vůle, ale zcela vědomě toto nijak neřešil, aby tím neohrozil své šance na pohlavní uspokojení. Obžalovaný tedy souložil s poškozenou ač si byl vědom toho, že tato se mu může podřizovat proti své vůli pouze ze strachu z jeho osoby, ale s tímto byl srozuměn a byl k vnitřnímu postoji poškozené lhostejný.
- 11) Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z obecných ustanovení trestního zákoníku zejména postupu při jeho ukládání a přihlédl i ke konkrétnímu stupni společenské škodlivosti trestného činu, k možnosti nápravy a k poměrům obžalovaného. Je evidentní, že jednání obžalovaného dosahuje jistě intenzity žalovaného deliktu a plně pak odpovídá použité právní kvalifikaci. Je nepochybné, že jednání obžalovaného vykazuje vysoký stupeň společenské škodlivosti, když tento je v podstatě dán povahou samotného trestného činu, kdy jedná se o zvlášť závažný zločin mravnostní povahy, čemuž pak odpovídá také zákonná trestní sazba v rozpětí od 2 do 10 let trestu odnětí svobody. Trestný čin znásilnění stojí v popředí ochrany naší společnosti, neboť jím bylo zaútočeno zde konkrétně na právo ženy mladší 18 let, svobodně rozhodovat v otázkách sexuálního rázu, když tímto zákonným ustanovením je chráněna svoboda rozhodování v otázce intimního soužití občanů. Stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného je pak zvyšován tím, že k páchání trestného činu došlo intenzivním způsobem, kdy obžalovaný využil nahodilé příležitosti, v poškozené vzbudil takový strach, že mu nedokázala odporovat, událost se odehrála v noci a je zcela zřejmá fyzická převaha obžalovaného, které využil. Hrubým způsobem se snažil dosáhnout svých sexuálních záměrů. Jednání obžalovaného je v naprostém rozporu s lidskou morálkou, protože se jedná jak už bylo uvedeno o vysoce společensky škodlivý trestný čin závažný a zavržení

hodný a je nepochybné, že takovéto trestné činy mají ve svém konečném důsledku z pravidla za následek narušení psychického vývoje poškozených osob a vůči takovýmto trestným činům se musí společnost vždy účinně bránit a postihovat pachatele za tyto mravnostní delikty ukládáním jen důrazných trestů. K osobním poměrům obžalovaného pak bylo zjištěno, že byl opakovaně veden pro přestupky proti majetku a občanskému soužití. Z opisu rejstříku trestů pak je evidentní, že od roku 2013 do roku 2021 byl celkem 14 x soudně trestán zejména pro majetkovou trestnou činnost, přičemž na něj bylo působeno nejen soudním řízením, pohrůžkou trestem odnětí svobody, alternativním trestem konkrétně trestem obecně prospěšných prací, ale opakovaně i tresty odnětí svobody, které byly spojeny s jeho přímým výkonem a dostalo se mu rovněž i dobrodiní v podobě institutu podmíněného propuštění. Dlužno konstatovat, že rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 18.12.2019 čj. [REDAKCE] byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst.2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Výrok o trestu z tohoto rozsudku byl zrušen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 6.1.2020 čj. [REDAKCE] [REDAKCE] byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst.1 písm.a), písm.b), odst.2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Výrok o trestu z tohoto rozsudku pak byl zrušen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 7.1.2020 čj. [REDAKCE] [REDAKCE] jímž odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst.1 písm.a), odst.2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále pak byl jmenovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 25.5.2020 sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] pro drogový delikt k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 31.3.2021 čj. [REDAKCE] byl odsouzen pro přečin nadřizování § 366 odst.1 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 22 měsíců pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a současně byly zrušeny výroky o trestu z rozsudků Okresního soudu v Mostě citovaných. Naposledy pak byl rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 13.7.2021 čj. [REDAKCE] uznán vinným dvěma přečiny krádeže podle § 205 odst.2 tr. zákoníku a přečinem krádeže podle § 205 odst.1 písm.b), písm.d), odst.2 tr. zákoníku z části ve stádiu pokusu podle § 21 odst.1 tr. zákoníku, přičemž bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu. Ani tyto skutečnosti obžalovaného neodradily od spáchání předmětného jednání pokud opětovně dostal se do konfliktu se zákonem a je zde zjevná absence jakéhokoli výchovného dopadu předchozích soudních projednání a postihů jeho osoby.

- 12) Po zvážení všech shora předestřených skutečností za situace, kdy je zcela evidentní, že jmenovaný předchozí soudní rozhodnutí zcela ignoroval dospěl soud k závěru, že jako jediný v úvahu přicházející druh trestu u obžalovaného je trest odnětí svobody spojený s jeho přímým výkonem. Obžalovanému [REDAKCE] byl tedy uložen trest odnětí svobody konkrétně v trvání 4 let, přičemž trest byl ukládán jako trest souhrnný v souladu s ustanovením § 43 odst.2 tr. zákoníku tak, aby všechny sbíhající se trestné činy tvořily jednotu, neboť předmětného jednání dopustil se obžalovaný dříve než byl vyhlášen odsuzující rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne 31.3.2021 čj. [REDAKCE], a to podle vůdčí trestní sazby § 185 odst.2 tr. zákoníku a pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou kam podle zákona patří. Soud je přesvědčen o tom, že takovéto rozhodnutí soudu odpovídá všem zmíněným hlediskům trestního zákoníku. V neposlední řadě by si pak měl obžalovaný uvědomit své morální závazky jednak vůči své rodině a jednak vůči společnosti.
- 13) Soud se v rámci adhezního řízení zabýval nároky poškozených subjektů, které se řádně a včas připojily k trestnímu řízení. Ve smyslu ustanovení § 228 odst.1 tr. řádu byl obžalovaný zavázán na náhradě škody zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518 se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3, částku 1 291 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15% ročně od právní moci rozsudku do zaplacení, tedy škodu do

prokázané výše, kterážto sestává z náhrady nákladů léčení poškozené [REDAKCE] a kterou v připojených pak dokladech pojišťovna vyúčtovala na částku 1 291 Kč, a dále z úroků z prodlení ve výši 15% ročně od právní moci rozsudku do zaplacení, neboť úrok z prodlení je příslušenstvím nároku poškozeného na náhradu majetkové škody. Pokud jde o samotnou úrokovou sazbu, tato jasně vyplývá z ustanovení § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. podle něhož výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů. Prvním dnem tohoto pololetí byl den 1.1.2022 k němuž tzv. 2T repo sazba České národní banky činila 3,75 % a úrok z prodlení tak činil 11,75% a později byla 2T repo sazba České národní banky zvýšena na 4,5 %, a to dne 4.2.2022 a dále byla 2T repo sazba České národní banky zvýšena na 5%, a to od dne 1.4.2022 a dále byla 2T repo sazba České národní banky zvýšena na 5,75%, a to dne 6.5.2022 a naposledy byla 2T repo sazba České národní banky zvýšena na 7,00%, a to ode dne 23.6.2022 v důsledku čehož výše úroku z prodlení platného ke dni rozhodování zdejšího soudu stoupla na úroveň 15%. Rozhodnutí soudu o náhradě škody pan nalézá opory v ustanovení § 2894 a násl. občanského zákoníku. Ve smyslu ustanovení § 229 odst.1 tr. řádu byla poškozená [REDAKCE], matka poškozené jakožto její zákonný zástupce se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozená [REDAKCE] se k trestnímu řízení připojila s částkou 5 000 Kč, ale neuvedla z čeho se tato sestává.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Z odvolání musí být patrné, které výroky odvolání napadá zda o vině, trestu, náhradě škody či zabrání věci a které vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Most 27. července 2022

Mgr. Dagmar Šebková v. r.
předsedkyně senátu